

Nie bierzcie wzoru z tego świata, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe. /Rz 12,2/

Konkretna rzeczywistość w jakiej żyjemy jest środkiem, za pomocą którego Bóg nas dotyka, kształtuje i powołuje. Bóg jest obecny w rzeczach i wydarzeniach, w historii i objawia nam swoją wolę przez znaki. Ważne jest to, aby mieć jasne rozeznanie rzeczywistości, gdyż nie zawsze można łatwo odczytać znaczenie wydarzeń i znaków. „Wyjście na pustynię” - doświadczenie postu, czas modlitwy i wysiłek jałmużny - otwiera nas na Boga, oczyszcza nasz wzrok i słuch, pomaga dokonać właściwego wyboru. „Czas pustyni” to czas intensywniejszej modlitwy i świadomego poszukiwania Boga w wirze codziennych zajęć. Trzeba uznać rzeczywistość w jakiej się żyje - zaangażowania, pracę, powiązania z ludźmi, spotkania, obowiązki - za coś, od czego nie można się uwolnić, trzeba to przyjąć i dostrzec jak przez to wszystko przemawia Bóg.

„Pustynia” oczyszcza z pragnień „tego świata”, a daje pragnienie Boga, usuwa lęk, napełnia radością.

Nie lękaj się wtedy, gdy Bóg cię wzywa, ale także nie trwóż się i wówczas, gdy On zupełnie milczy.

Nie lękaj się, gdy przeznacza cię do jakiegoś dzieła, ale też nie smuć, gdy każe ci zwrócić to, czego właśnie dokonałeś. Nie lękaj się, gdy daje ci żonę, ale nie rozpaczaj też wcale, gdy pozostaniesz samotny.

Bóg jest większy od swego żądania.

Bóg jest większy od twoich dokonań.

Bóg jest większy od dobra, które czynimy.

Najważniejsze jest to, aby iść przez życie w Jego obecności i głęboko wierzyć, że to On nas prowadzi.

/ Carlo Carretto „Pustynia w mieście”/

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Chwila „pustyni” - ciszy.

Wprowadzeniem w to spotkanie niech będzie dłuższa chwila ciszy, zatrzymania. Czas wspólnego milczenia, by nabrać dystansu do codziennego biegu, uwolnić się od hałasu i rozgardiaszu, który nas otacza. Czas, by zrobić miejsce dla Boga, by Go usłyszeć i zobaczyć w rzeczywistości, w której żyjemy.

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Adhortacji „Gaudete et exsultate”

Z Pisma Świętego:

Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęły, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. (Mt 14,13-16)

Szczęśliwy mąż, który złożył swą nadzieję w Panu, a nie idzie za pyszałkami i za zwolennikami kłamstwa. Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę; w zwoju księgi o mnie napisano: Jest moja radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu» (Ps 40,5.8-9)

Adhortacji Apostolskiej Ojca Świętego Franciszka „Gaudete et exsultate”

Dzisiaj szczególnie potrzebna stała się postawa rozeznawania. Współczesne życie daje bowiem ogromne możliwości działania i rozrywki, a świat przedstawia je tak, jakby wszystkie były wartościowe i dobre. Wszyscy, ale szczególnie młodzi ludzie, są narażeni na nieustanny zapping [skakanie po kanałach]. Można poruszać się w dwóch lub trzech przestrzeniach jednocześnie i uczestniczyć w tym samym czasie w różnych wirtualnych wydarzeniach. Bez mądrości rozeznania, łatwo możemy stać się marionetkami, będącymi zakładnikami chwilowych tendencji.

Rozeznanie jest konieczne nie tylko w chwilach nadzwyczajnych lub gdy trzeba rozwiązać poważne problemy, czy też gdy trzeba podjąć kluczową decyzję. Jest to narzędzie walki, do lepszego podążania za Panem. Jest nam potrzebne zawsze: abyśmy byli zdolni do rozpoznawania czasów Boga i Jego łaski, abyśmy nie marnowali natchnień Pana, aby nie odrzucać Jego zachęty do rozwoju. Często dokonuje się to w małych rzeczach, w tym, co wydaje się nieistotne, ponieważ wielkoduszność przejawia się w sprawach prostych i codziennych. Chodzi o to, aby nie stawiać granic temu, co wielkie, co lepsze i najpiękniejsze, ale jednocześnie skupiać się na tym, co małe, na codziennym zaangażowaniu.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jak mogę wykorzystać czas Wielkiego Postu do lepszego rozeznania woli Bożej w moim życiu?

Która z praktyk wielkopostnych (post, modlitwa, jałmużna) może być dla mnie szczególnie pomocna, jak mogę ją praktykować / jak ją praktykuję?

4. Modlitwa na zakończenie spotkania